

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1702. usque ad annum 1708

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1781

VD18 13322648

§. 89. Turnonius Patriarcha ad Imperatoris alloquium admissus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67633](#)

Turnonius in suo decreto in testimo- Sæc. XVII.
nium Bouchetum, & Bartoldum Je- A.C. 1705.
suitas adduceret, cunctosque decreti
sui articulos Agemalensi Synodo
aliisque Conciliis Goæ habitis confor- Pag. 223.
mes diceret, Lainesius afferere non 172. 639.
dubitavit, *Aberrasse a vero Goana Con-*
cilia in usibus Indicis damnandis, & hosce
duos Jesuitas æque ac ceteros Missio-
narios Turnonio obtemperantes, in ho-
rum rituum notitia parum exercitatos
esse, mox tamen sui oblitus, Boucheti
testimonium, & Bartoldi attestatum
eo fine adduxit, ut hosce ritus in de-
creto prohibitos tolerandi necessitatem
per idoneos testes probaret. Conclu-
dit denique Lainesius, quod tam Age-
malensis Synodi, quam Turnoniani de-
creti observantia Pietati Christianæ ma-
gis sit contraria, legi Divinæ & natu- Pag. 596.
rali adversa, ad promovendas sedicio- 45°. 473.
nes, vexationes & strages apta, proin
absque peccato mortali ea, quæ ibi
præcipiuntur, observari non possint.

§. LXXXIX.

Turnonius Patriarcha ad Imperatoris alloquium admissus.

Tandem Turnonius Patriarcha ad Re- Gonzales
giam delatus est, ubi cum Impe- Relat. 1. 4.
ratore de statu Missionum & de dissi- pag. 23.
diis

Sæc. XVII. diis inter Jesuitas Gallos, & Lusitanos
A. C. 1705 exortis conferens, insolitis prorsus ho-
noribus, ac singularis benevolentia
significationibus excipiebatur. Haud
dissimulanter hic Princeps testabatur,
quod summum Pontificem, eo quod
tot Reges ac Principes eundem tan-
quam Patrem suum venerarentur, pri-
mago sane Monarcha haberet, arcta-
que cum eo societatem, atque amicitia
fædus inire desideraret: quinimo mu-
nera a Pontifice submissa, atque a Tu-
nonio oblata acceptare recusabat, ni
prius Patriarcha Virum nominasset,
per quem vicissim dona summo Ponti-
fici destinata Romam mittere posset.
Votis igitur Imperatoris cedens Tu-
nonius, nominabat Sabinum Mariam:
Hujus Viri selectus oppido gratus erat
Imperatori, qui eidem literas ad Pa-
pam dedit, petens, ut sibi tres Musicos,
tres Mathematicos, tres Medicos, to-
tidemque Chirurgos, qui pariter Mi-
sionarii esse possent, ac plenam in Im-
perio morandi libertatem haberent, sub-
mittere velit: Insuper ad Jesuitarum
preces Imperator velut Interpretem Sa-
bino adjungi permisit P. Joachimum
Bouvet, non tamen voluit, ut hic Le-
gatum, ultra maris portum comitaretur,
quamvis postea hic ab Imperatore im-
petrasset, ut Romam usque venire va-
leret.

leret. Tanta Imperatoris benevolentia Sæc. XVII.
excitatus Patriarcha, impense ab eo A. C. 1705.
petiit, ut pro Missionariis de Propaganda
Domum in Regia erigere sibi liceret:
Annuit Legati precibus die vigesima
septima Decembris Imperator, qui ea-
dem die PP. Thomæ Pereyra & Fran-
cisco Gerbillonio Jesuitis se hanc gra-
tiam Turnonio fecisse, significavit. Ast
horum prior opposuit, Sacerdotes re-
cens ad Imperium delatos, homines
esse ex variis Regnis collectos, qui non-
nisi ad turbandos Imperii usus, necnon
ad patriæ leges, ritusque in Europa
proscribendos adventassent. Ea res
tantopere Imperatorem commovit, ut
non modo concessionem factam revo-
caret, sed etiam deinceps remissius stu-
dium erga Pontificem exhiberet: nihilo-
minus Mense Februario anni sequentis
Mandarinum quemdam ad Turnonium
ablegavit, qui eidem significaret, ab
erigenda Domo Imperatorem non esse
alienum, dummodo ceteri Missionarii
se se non opponerent; nolle enim se qui-
busdam gratificari, & alios præcipue
dudum sibi devotos offendere: His pro-
positis Mandarinus Turnonio author-
erat, ut cum PP. Pereyra, Grimaldo,
Antonio Thomæ, & Gerbillonio de li-
bello supplici desuper concinnando con-
ferret, si tamen suam supplicationem

ab

Sæc. XVII. ab Imperatore benigne excipi vellit
 A. C. 1705. Igitur Patriarcha hosce quatuor Jesuitas
 accersivit, rogans eos, ut ad confidenciam
 dum hunc libellum suam quoque jugerent operam. Verum P. Grimaldus
 venire renuit, P. Pereyra omnino recu-
 cuit, & reliqui deliberandi spatum petiere, una omnes autem mox Impera-
 torem adierunt: biduo post nuntiatum Legato, nolle Imperatorem, ut Jesuita
 in præfato libello partem haberent: ab eo autem temporis articulo Imperator
 Turnonio sese minus propensum exhibuit; fertur etiam, Pereyram Imperatori
 suggesisse, Turnonium in Simo
 venisse, ut Jesuitas inde proturbaret.
 Id vero, cum audieret natu maximus
 Imperatoris Filius, ad Patrem Barcos
 indignabundus dixit: *Vos gravi odio
 Patriarcha dissidetis*, negante id Jesuita
 Princeps petiit, ut sua dicta jurejurando
 firmaret, quod tamen ille facere
 recusabat (*).

§. XC.

(*) Hæc omnia relata habentur a P. Fr.
 risco Gonzalez a S. Petro Missionario Sineal
 qui ex mandato summi Pontificis succinctam
 suam relationem Romæ edidit, eamque de-
 sumpxit ex vastissima Historia, quam omnes
 Missionarii a suis Missionibus ejecti in
 saenensi Urbe conscriperunt.